

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
Stalna služba u Ivanić-Gradu
Ivanić Grad, Športska 2

Poslovni broj: Pr-51/2023-69

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E
P R E S U D A

Općinski sud u Velikoj Gorici, Stalna služba u Ivanić-Gradu, po sucu tog suda Nenadu Tudoru kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja Dimče Talevskog iz Velike Gorice, Cvjetno naselje 10, OIB 24504026067, zastupanog po punomoćniku Branimiru Sabioni, odvjetniku u Zagrebu, protiv tuženice Republike Hrvatske, Ministarstvo obrane, iz Zagreba, Trg kralja Petra Krešimira IV, OIB 52634238587, zastupane po zakonskom zastupniku zamjeniku Općinske državne odvjetnice u Velikoj Gorici Krešimiru Balogu, radi naknade štete, nakon provedene javne glavne rasprave zaključene 5. listopada 2026. u nazočnosti tužitelja osobno, njegovog punomoćnika i zamjenika ODO Velika Gorica Krešimira Baloga kao zakonskog zastupnika tuženice, temeljem čl. 335. Zakona o parničnom postupku 16. listopada 2026. objavio je i

p r e s u d i o j e

I Tuženica Republika Hrvatska – Ministarstvo obrane, Zagreb, Trg kralja Petra Krešimira IV, OIB 52634238587, dužna je tužitelju Dimče Talevski iz Velike Gorice, Cvjetno naselje 10, OIB 24504026067, platiti s osnove izgubljene zarade neto iznos od 68.727,08 EUR, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim

na iznos od 1.261,40 EUR od 15.06.2014. do isplate,
na iznos od 1.279,71 EUR od 15.07.2014. do isplate,
na iznos od 1.583,16 EUR od 15.08.2014. do isplate,
na iznos od 1.099,96 EUR od 15.09.2014. do isplate,
na iznos od 1.698,26 EUR od 15.10.2014. do isplate,
na iznos od 1.726,09 EUR od 15.11.2014. do isplate,
na iznos od 1.701,57 EUR od 15.12.2014. do isplate,
na iznos od 1.070,28 EUR od 15.01.2015. do isplate,
na iznos od 1.005,08 EUR od 15.02.2015. do isplate,
na iznos od 310,76 EUR od 15.09.2015. do isplate,
na iznos od 607,00 EUR od 15.10.2015. do isplate,
na iznos od 608,67 EUR od 15.11.2015. do isplate,
na iznos od 608,67 EUR od 15.12.2015. do isplate,
na iznos od 608,67 EUR od 15.01.2016. do isplate,
na iznos od 610,33 EUR od 15.02.2016. do isplate,

na iznos od 610,33 EUR od 15.03.2016. do isplate,
na iznos od 610,33 EUR od 15.04.2016. do isplate,
na iznos od 610,33 EUR od 15.05.2016. do isplate,
na iznos od 610,33 EUR od 15.06.2016. do isplate,
na iznos od 610,33 EUR od 15.07.2016. do isplate,
na iznos od 998,67 EUR od 15.08.2016. do isplate,
na iznos od 668,73 EUR od 15.09.2016. do isplate,
na iznos od 759,80 EUR od 15.10.2016. do isplate,
na iznos od 677,88 EUR od 15.11.2016. do isplate,
na iznos od 850,79 EUR od 15.12.2016. do isplate,
na iznos od 1.419,54 EUR od 15.01.2017. do isplate,
na iznos od 1.343,11 EUR od 15.02.2017. do isplate,
na iznos od 1.607,39 EUR od 15.03.2017. do isplate,
na iznos od 1.420,80 EUR od 15.04.2017. do isplate,
na iznos od 718,50 EUR od 15.05.2017. do isplate,
na iznos od 776,90 EUR od 15.06.2017. do isplate,
na iznos od 909,50 EUR od 15.07.2017. do isplate,
na iznos od 776,90 EUR od 15.08.2017. do isplate,
na iznos od 672,11 EUR od 15.09.2017. do isplate,
na iznos od 684,23 EUR od 15.10.2017. do isplate,
na iznos od 904,40 EUR od 15.11.2017. do isplate,
na iznos od 1.274,41 EUR od 15.12.2017. do isplate,
na iznos od 940,82 EUR od 15.01.2018. do isplate,
na iznos od 860,38 EUR od 15.02.2018. do isplate,
na iznos od 1.105,15 EUR od 15.03.2018. do isplate,
na iznos od 982,84 EUR od 15.04.2018. do isplate,
na iznos od 2.106,39 EUR od 15.05.2018. do isplate,
na iznos od 1.983,97 EUR od 15.06.2018. do isplate,
na iznos od 2.010,81 EUR od 15.07.2018. do isplate,
na iznos od 2.854,40 EUR od 15.08.2018. do isplate,
na iznos od 2.189,39 EUR od 15.09.2018. do isplate,
na iznos od 2.302,26 EUR od 15.10.2018. do isplate,
na iznos od 2.155,82 EUR od 15.11.2018. do isplate,
na iznos od 2.252,16 EUR od 15.12.2018. do isplate,
na iznos od 2.242,42 EUR od 15.01.2019. do isplate,
na iznos od 2.275,57 EUR od 15.02.2019. do isplate,
na iznos od 7,83 EUR od 15.06.2019. do isplate,
na iznos od 930,51 EUR od 15.07.2019. do isplate,
na iznos od 855,98 EUR od 15.08.2019. do isplate,
na iznos od 1.746,42 EUR od 15.09.2019. do isplate,
na iznos od 1.851,94 EUR od 15.10.2019. do isplate,
na iznos od 415,46 EUR od 15.11.2019. do isplate,
na iznos od 662,62 EUR od 15.12.2019. do isplate,
na iznos od 699,02 EUR od 15.01.2020. do isplate,

po stopi zakonske zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište, i to do 31. prosinca 2022. uvećanjem prosječne kamatne stope na stanje kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne

stope Europska središnja banka primjenila na svoje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena do 31. prosinca 2023. a od 1. siječnja 2024. do isplate uvećanjem za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

II Tuženica Republika Hrvatska – Ministarstvo obrane, Zagreb, Trg kralja Petra Krešimira IV, OIB 52634238587, dužna je tužitelju Dimče Talevski iz Velike Gorice, Cvjetno naselje 10, OIB 24504026067, platiti naknadu za neiskorišteni godišnji odmor u neto iznosu od 1.398,37 EUR zajedno sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom tekućom od 1. srpnja 2013. do isplate po stopi zakonske zatezne kamate koja se određuje za svako polugodište, i to do 31. prosinca 2022. uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primjenila na svoje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za pet postotnih poena do 31. prosinca 2023. a od 1. siječnja 2024. do isplate uvećanjem za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

III Tuženica Republika Hrvatska – Ministarstvo obrane, Zagreb, Trg kralja Petra Krešimira IV, OIB 52634238587, dužna je tužitelju Dimče Talevski iz Velike Gorice, Cvjetno naselje 10, OIB 24504026067, naknaditi troškove parničnog postupka u iznosu od 42.601,29 EUR sa zakonskim zateznim kamata tekućim od dana donošenja ove presude 16. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primjenila na svoje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana.

IV U preostalom dijelu preko dosuđenog pod točkom III zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka odbija se kao neosnovan za iznos od 4.509,20 EUR sa zakonskim zateznim kamata.

Obrazloženje

1 Tužitelj Dimče Talevski podnio je u ovoj parnici tužbu protiv tuženice Republike Hrvatske, Ministarstva obrane, radi naknade štete koju tvrdi da je pretrpio u štetnom događaju 12. rujna 2012. Navodi naime da je kao djelatna vojna osoba tijekom vojne vježbe pri izlasku iz helikoptera zadobio tešku tjelesnu ozljedu. Nakon ove ozljede zbog nastupa profesionalne nesposobnosti za rad s danom 8. svibnja 2014. je umirovljen s priznatim pravom na invalidsku mirovinu, uz predujam mirovine u iznosu od 5.000,00 kn mjesečno. Istovremeno je tužitelju prestala djelatna vojna služba po sili zakona također s danom 8. svibnja 2014. uz častan otpust, dok bi u redovnom tijeku stvari mogao biti u djelatnoj vojnoj službi do kraja 2019. godine, i do tada ostvarivati puni iznos plaće od 10.500,00 kn. Kako je međutim uslijed ozljede na radu u invalidskoj mirovini, sa predujmom mirovine u navedenom iznosu, tužitelj trpi imovinsku štetu uslijed izgubljene zarade koju sada potražuje u ovoj parnici. Pored toga, tužitelj potražuje i naknadu za neiskorišteni dio godišnjeg odmora za 2012. godinu u trajanju

od 15 dana, jer zbog bolovanja nije bio u mogućnosti godišnji odmor iskoristiti u cijelosti. U skladu s nalazom i mišljenjem vještaka financijske struke, tužitelj je tužbeni zahtjev definitivno postavio u podnesku od 23. studeni 2021. (list 272-275), na način da potražuje isplatu razlike mirovine i pretpostavljene plaće u ukupnom iznosu od 863.195,24 kn, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na svaku pojedinu mjesečnu razliku, te isplatu naknade za neiskorišteni dio godišnjeg odmora u iznosu od 7.597,96 kn sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 1. srpnja 2013. Tužitelj je potraživao i naknadu troškova postupka sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od objave presude.

2 U odgovoru na tužbu (list 39) tuženica je priznala svoju pasivnu legitimaciju i štetni događaj, ali je osporila svoju odgovornost za štetu, te osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Ističe kako u konkretnom slučaju nema objektivne odgovornosti, a tužitelj mora prihvatiti rizike skopčane sa svojim poslom, za koje je uostalom i obučen. Tuženica osporava i svoju odgovornost za štetu na temelju krivnje, jer drži da ničim nije uzrokovala štetu tužitelju, niti doprinijela nastanku šetnog događaja. Izričito osporava uzročno-posljedičnu vezu između šetnog događaja i ozljede tužitelja odnosno smatra da je štetni događaj uzrokovao isključivo sam tužitelj svojom krivnjom, jer je ozlijeđen dok je nepropisno postupao pri izlasku iz helikoptera. U pogledu naknade za neiskorišteni dio godišnjeg odmora za 2012. godinu tuženica ističe kako je odlukom od 5. studenoga 2014. (list 34) tužitelju pravilno priznato pravo na naknadu za neiskorišteni godišnji odmor za godinu koja prethodi godini u kojoj mu je prestala djelatna vojna služba, dakle u konkretnom slučaju za 2013. godinu. Dodatno, tuženica smatra (list 97-98) da se renta dosuđuje kao naknada štete u novčanom obliku, a ne općenito kao čista razlika između ostvarene mirovine i pretpostavljene plaće. Radna sposobnost pak procjenjuje se za izučeno zanimanje te bi kod tužitelja vještačenjem trebalo utvrditi mogućnost profesionalne prekvalifikacije, pa nakon toga u odnosu na tako utvrđenu profesionalnu sposobnost ocijeniti je li eventualna nemogućnost zapošljavanja vezana za štetni događaj. Ukoliko pak kod tužitelja postoji preostala radna sposobnost, tada bi pak trebalo utvrditi da li se tužitelj uopće pokušao zaposliti sa preostalom radnom sposobnosti, jer se u konkretnom slučaju tužitelj nije niti prijavio kod Zavoda za zapošljavanje.

3 Tijekom postupka sud je o tužbenom zahtjevu tužitelja odlučio presudom od 15. srpnja 2022. broj Pr-48/2019-50 (list 310-314) na način da je tužbeni zahtjev tužitelja gotovo u cijelosti usvojen kao osnovan. Nakon žalbi stranaka, Županijski sud u Karlovcu je presudom od 29. ožujka 2023. broj Gž R-66/2022-2 (list 337-340) potvrdio citiranu ovosudnu presudu u dijelu u kojem je tužitelju dosuđena izgubljena zarada u bruto iznosu od 863.195,24 kn, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od dospjeća svake plaće tužitelja, kada bi radio da nije bilo šetnog događaja. Istovremeno rješenjem je citirana ovosudna presuda ukinuta u dijelu u kojem je tužbeni zahtjev odbijen za bruto iznos od 7.597,96 kn sa zakonskim zateznim kamatama po osnovi naknade za neiskorišteni dio godišnjeg odmora za 2012. godinu. Tuženica je nakon toga podnijela prijedlog za dopuštenje revizije (list 348-352), kojeg je Vrhovni sud RH prihvatio i rješenjem od 5. rujna 2023. tuženici dopustio podnošenje revizije (list 403-404). Tuženica je podnijela reviziju (list 408-411). Povodom revizije tuženice Vrhovni sud RH je rješenjem od 26. studenoga 2024. (list 442-444) ukinuo presudu Županijskog suda u Karlovcu od 29. ožujka 2023. broj Gž R-66/2022-2 u cijelosti, a ovosudnu presudu od 15. srpnja 2022. broj Pr-48/2019-50 u dijelu u kojem je tužbeni zahtjev usvojen kao osnovan, dakle u dijelu u kojem je tužitelju dosuđena izgubljena zarada u bruto iznosu od 863.195,24 kn sa zakonskim zateznim kamatama. Vrhovni

sud naime smatra da u konkretnom slučaju po osnovi naknade štete radi izgubljene zarade (izmakle koristi) tužitelj ne može s uspjehom potraživati razliku između invalidske mirovine koju prima i bruto plaće koju bi ostvarivao da nije bilo štetnog događaja. Tužitelj naime u ovoj situaciji ima pravo na razliku između invalidske mirovine koju prima i neto plaće koju bi primao u radnom odnosu da nije bilo štetnog događaja.

4 Prema ispravama koje prileže spisu, nakon štetnog događaja od 12. rujna 2012. tužitelju je rješenjem Ministarstva obrane od 6. svibnja 2014. (list 21) po sili zakona uz častan otpust prestala djelatna vojna služba s danom 8. svibnja 2014. i to zbog utvrđene nesposobnosti za djelatnu vojnu službu. Tužitelju je pri tome priznato pravo na invalidsku mirovinu i otpremninu. Počev od 9. svibnja 2014. tužitelju je rješenjem HZMO od 10. veljače 2015. (list 25-26) priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad. Ovosudnom presudom broj Pr-84/2016-43 od 9. svibnja 2019. djelomice preinačenom presudom Županijskog suda u Zagrebu broj Gž R-1283/2019-2 od 15. listopada 2019. tužitelju je dosuđena naknada štete iz istog štetnog događaja, i to nematerijalna šteta po osnovi pretrpljenih fizičkih bolova i straha, po osnovi duševnih bolova zbog umanjenja životne aktivnosti i naruženosti, kao i materijalna šteta po osnovi naknade za tuđu pomoć i njegu. U tom postupku je utvrđeno da je tužitelj dana 12. rujna 2012. kao djelatna vojna osoba na vojnoj vježbi u zrakoplovnoj bazi Zemunik Zadar ozlijeđen prilikom iskakanja iz helikoptera za vrijeme dok se helikopter kretao. Iskakanje iz helikoptera za vrijeme dok se helikopter kreće strogo je zabranjeno, ali tijekom postupka utvrđeno je također da je tužitelj tada postupao po naredbi zapovjednika da otkopča sigurnosni pojas i iskoči iz helikoptera dok se još kreće. To je protivno općem načelu zaštite na radu u svrhu izbjegavanja opasnosti i nastanka štete iz čl. 17 Zakona o zaštiti na radu (NN 59/96, 94/96, 114/03, 86/08, 75/09), pa je na taj način u tom postupku utvrđeno da je upravo tuženica isključivo odgovorna za nastanak štetnog događaja. Prema odredbama čl. 15 Zakona o zaštiti na radu u konkretnom slučaju tuženica za štetu odgovara po načelu objektivne odgovornosti (uzročnosti), a prema općim priopisima obveznog prava. Nije utvrđeno da bi tužitelj kao oštećenik na bilo koji način doprinio uzrokovanju štetnog događaja i štete. Stoga tuženica po istoj osnovi tužitelju odgovara i za štetu koja je predmet ove parnice.

5 Saslušan kao stranka, tužitelj Dimče Talevski opisao je (list 149-151, list 302-303) štetni događaj od 12. rujna 2012. i liječenje koje je uslijedilo. Navodi da nakon upućivanja u invalidsku mirovinu trpi štetu, obzirom da po osnovi mirovine ima manje prihode u odnosu na plaću koju bi primao na radu kao djelatna vojna osoba letač – mehaničar. Ova razlika se u početku kretala oko iznosa od 5.500,00 kn, ali s vremenom se povećavala. U pogledu plaće koju bi primao na radu kao letač – mehaničar upućuje na Ratajec Josipa i Košak Dušana na istim poslovima i radnim zadacima. U rješenju kojim mu je utvrđena profesionalna nesposobnost za rad, u vezi preostale radne sposobnosti navodi se da bi mogao obavljati lakše poslove aviomehaničara, ali je istodobno navedeno da može obavljati poslove gdje ne treba hodati, stajati, prisilni položaj kralježnice. Posao aviomehaničara se međutim uz takva ograničenje opće ne može obavljati. Dva puta je bio u mirovnoj misiji na Kosovu, i obzirom na te mirovne misije očekivano bi išao u mirovinu 2021. godine kroz koje vrijeme bi svakako još četiri puta bio upućivan u mirovne misije. Upućivanje u mirovne misije utjecalo je na visinu plaće, pa prema tome utječe i na visinu sadašnje mirovine. Kao primjer spominje kolegu Stojana Čorića koji je od njega stariji dvije godine, a još uvijek radi jer mu se umirovljenje odlagalo zbog sudjelovanja u mirovnim misijama. Dva puta je bio u

mirovnim misijama KFOR na Kosovu, jednom u trajanju od četiri mjeseca a drugi puta šest mjeseci, a sada te misije traju po dva mjeseca. Za potrebe ovih misija bio je pripadnik europskih interventnih snaga na obuci u Švedskoj. Djelatne vojne osobe upućivane su u mirovne misije na temelju odluke Sabora RH i posebne pisane zapovjedi, u kojoj se definiralo koliko i koje vrste osoblja se upućuje u misiju, uz poimence navedene djelatne vojne osobe. Zatim je svaka djelatna vojna osoba još sa Ministarstvom zaključila poseban ugovor o međusobnim pravima i obvezama za vrijeme sudjelovanja u mirovnoj misiji. Sve je funkcioniralo kao redovna rotacija članova misije KFOR, koju je činilo 20 djelatnih vojnih osoba, i to šest pilota, šest letaća mehaničara, dva specijalista za elektronske instrumente i radare, dva specijalista za logistiku, specijalista za zrakoplovno naoružanje, zemaljski aviomehaničar, specijalist za komunikacijsku informatičku opremu, i stožerni časnik. Uz to su išla dva helikoptera. Do štetnog događaja 12. rujna 2012. iskoristio je samo dio godišnjeg odmora za 2012. godinu, pa za neiskorišteni dio u trajanju od 15 radnih dana traži novčanu naknadu.

6 Rješenjem HZMO od 6. kolovoza 2014. (list 163) tužitelju je počev od 9. svibnja 2014. priznato pravo na invalidsku mirovinu, te mu je određen predujam mirovine u iznosu od 1.700,00 kn mjesečno. Rješenjem HZMO od 10. veljače 2015. (list 164-165) tužitelju je počev od 9. svibnja 2014. priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad, te mu je određen predujam mirovine u iznosu od 5.000,00 kn mjesečno. Dalje, rješenjem HZMO od 25. siječnja 2019. (list 166-167) tužitelju je počev od 9. svibnja 2014. zbog 100% ozljede na radu priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog profesionalne nesposobnosti za rad u iznosu od 5.263,85 kn mjesečno. I na koncu, rješenjem HZMO od 18. listopada 2019. (list 169-170) tužitelju je kao hrvatskom branitelju iz Domovinskog rata kod kojeg je zbog ozljede na radu nastao potpuni gubitak radne sposobnosti počev od 28. kolovoza 2019. priznato pravo na invalidsku mirovinu zbog potpunog gubitka radne sposobnosti u iznosu od 8.306,87 kn mjesečno. Na zahtjev suda HZMO je dostavio podatke o isplaćenim iznosima mirovine (list 176, 178, 599-609).

7 Na prijedlog tužitelja (list 171) tuženica je dostavila obračune plaće i svih dodataka na plaću za usporedne djelatne vojne osobe Stojana Ćorića i Tomislava Posavca (list 183-217, 224-249).

8.1 Uzimajući u obzir (gore pod 3) izneseno pravno shvaćanje Vrhovnog suda RH, tužitelj je predložio (list 448-449) da se provede dokaz financijskim vještačenjem. Tužitelj je predložio da vještak na temelju isprava koje prileže spisu predmeta (koje je već koristio za ranije vještačenje u prvom postupku) za razdoblje od svibnja 2014. do prosinca 2019. godine izračuna razliku između mirovine koju je tužitelj ostvarivao u tom razdoblju i neto iznosa plaće koju bi ostvarivao u tom razdoblju u radnom odnosu da nije bilo štetnog događaja. Isto tako, tužitelj je predložio da vještak izračuna i iznos naknade za neiskorišteni dio godišnjeg odmora u trajanju od 15 dana za 2012. godinu. Tuženica je ustrajala u svemu što je navela u odgovoru na tužbu, kao i u svim drugim svojim navodima iznesenim tijekom cijelog postupka.

8.2 Vještak je rješenjem (list 451) dobio zadatak kako je to predložio tužitelj, te je vještak tome udovoljio i dostavio pisani nalaz i mišljenje od 15. travnja 2025. (list 456-460), sa ispravkom od 17. travnja 2025. (list 462-465). Za potrebe vještačenja vještak je izvršio uvid u nesporne isprave u spisu predmeta dostavljene po strankama, te u (ispravljenom) mišljenju (list 463) konstatira da u razdoblju od svibnja 2014. i prosinca 2019. godine razlika između plaće koju bi tužitelj primao da je bio zaposlen na svojem radnom mjestu kod tuženice i mirovine koju je u tom razdoblju primao iznosi ukupno 66.147,36 EUR-a. Vještak je ovu razliku prikazao pregledno u tablici razlučno

za svaki mjesec u navedenom razdoblju (list 464-465). Po osnovi neiskorištenog dijela godišnjeg odmora za 2012. godinu vještak je izračunao (list 457 i 460) naknadu u iznosu od 1.398,37 EUR-a. Nakon primjedaba tuženice, vještak je posebno još uzeo u obzir podatke HZMO o mirovinskim primanjima tužitelja (list 573, 599-609) te se još jednom dopunski očitovao pisanim nalazom i mišljenjem od 7. srpnja 2026. (list 618-623). Sada je vještak izračunao:

a) uračunavajući naknadu za tjelesno oštećenje, u razdoblju od svibnja 2014. i prosinca 2019. godine razlika između plaće koju bi tužitelj primao da je bio zaposlen na svojem radnom mjestu kod tuženice i mirovine koju je u tom razdoblju primao iznosi ukupno 67.096,78 EUR-a,

b) bez uračunavanja naknade za tjelesno oštećenje, u razdoblju od svibnja 2014. i prosinca 2019. godine razlika između plaće koju bi tužitelj primao da je bio zaposlen na svojem radnom mjestu kod tuženice i mirovine koju je u tom razdoblju primao iznosi ukupno 68.727,08 EUR-a. Jedno i drugo vještak je pregledno prikazao u tablicama.

8.3 Sud prihvaća kao istinit nalaz i mišljenje vještaka jer je vještak svoje izračune utemeljio na nespornim ispravama i naročito podacima HZMO, ali i uzimajući u obzir prosjek mjesečnih plaća usporednih djelatnih vojnih osoba Stojana Ćorića i Tomislava Posavca. U nalazu i mišljenju vještak je jasan i nedvosmislen, u pogledu vještačenja udovoljio je svim traženjima suda, i odgovorio je na primjedbe tuženice. Na temelju izračuna vještaka tužitelj je formulirao tužbeni zahtjev (list 624-627). Tužitelj potražuje isplatu razlike bez uračunavanje naknade za tjelesno oštećenje u ukupnom iznosu od 68.727,08 Eur, sa zakonskim zateznim kamatama tekućim na svaki pojedini mjesečni iznos razlike od dospjeća svakog od tih iznosa, te naknadu za neiskorišteni dio godišnjeg odmora u iznosu od 1.398,37 Eur sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 1. srpnja 2013. godine do isplate.

9 Tuženica je prigovorila i da iznosi plaća usporednih djelatnih vojnih osoba nisu reprezentativni niti primjenjivi u konkretnom slučaju. Isto tako smatra da se primitke po osnovi sudjelovanja u mirovnim misijama ne može uzeti u obzir, jer tuženica po zakonu nije dužna bilo koju osobu uputiti u mirovnu misiju, pa tako niti tužitelja. U vezi s tim prigovorom tuženice sud prihvaća kao istinit iskaz tužitelja, jer je tužitelj i o tome iskazivao uvjerljivo. Sud tako prihvaća da bi tužitelj u redovitom tijeku stvari i dalje bio upućivan u mirovne misije KFOR na Kosovo, koje su se misije redovito rotirale, pa je tužitelj prema tome kad ne bi bilo štetnog događaja osnovano mogao očekivati upućivanje u misije i uvećanu plaću za razdoblja sudjelovanja u tim mirovnim misijama u smislu čl. 1089 st. 3 Zakona o obveznim odnosima. Drugim riječima, tužitelj je osnovano mogao očekivati bruto plaću koju je u utuženom razdoblju ostvarivao usporedna djelatna vojna osoba Stojan Ćorić. Zbog toga tužitelj u konkretnom slučaju osnovano potražuje razliku između mirovine koje prima u utuženom razdoblju od svibnja 2014. do prosinca 2019. i bruto plaće koju je u istom razdoblju ostvarivala usporedna djelatna vojna osoba Stojan Ćorić, kako je to izračunao vještak financijske struke Vatroslav Zovko. Radi se o naknadi štete kao izmakle koristi, a ne o renti kako to tumači tuženica (list 97-98). Stoga je u tom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja osnovan temeljem čl. 1089 st. 1 i st. 3 Zakona o obveznim odnosima, te je presuđeno kao pod toč. I izreke.

10 Po osnovi naknade za neiskorišteni dio godišnjeg odmora za 2012. godinu u trajanju od 15 dana tužitelj kako je već navedeno potražuje novčanu naknadu u iznosu od neto 1.398,37 EUR-a (list 627). Tuženica tijekom postupka nije poricala da tužitelj nije u cijelosti iskoristio godišnji odmor za 2012. godinu, međutim, tuženica smatra taj zahtjev neosnovanim. To toga jer je na zahtjev tužitelja od 23. svibnja 2014.

(list 33) odlukom od 5. studenoga 2014. (list 34) tužitelju priznato pravo na naknadu za neiskorišteni godišnji odmor za 2013. (26 dana) i za 2014. godinu (26 dana). Tužitelj je toj odluci prigovorio (list 35), ali je tuženica taj prigovor otklonila (list 36) pozivajući se na odredbe tada važećeg Pravilnika o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba, službenika i namještenika (NN 140/02, 68/11). Međutim i sama tuženica ne poriče da tužitelj nije iskoristio cijeli godišnji odmor za 2012. godinu. Nakon štetnog događaja 12. rujna 2012. tužitelj je bio na dugom bolovanju sve do 8. svibnja 2014. i zbog toga nije mogao iskoristiti cijeli godišnji odmor za 2012. godinu najkasnije do 30. lipnja 2013. godine, kako to propisuju Zakon o radu i Pravilnik o uvjetima i načinu korištenja godišnjeg odmora djelatnih vojnih osoba. Pri tome je neodlučna činjenica da je tuženica tužitelju isplatila naknade za neiskorišteni godišnji odmor za 2013. i za 2014. godinu. Zbog toga je tužbeni zahtjev tužitelja i u tom dijelu pod točkom II izreke usvojen kao osnovan.

11.1 O troškovima postupka sud je odlučio primjenom čl. 154 st. 1 Zakona o parničnom postupku, jer je tužitelj u sporu uspio u cijelosti.

Tužitelj je troškovnikom (list 630-631) potraživao trošak postupka u ukupnom iznosu od 47.757,99 EUR (sa porezom), od čega po osnovi vještačenja 1.089,17 EUR, te po osnovi zastupanja po punomoćniku koji je odvjetnik 46.668,82 EUR (sa porezom). Trošak zastupanja tužitelj je potraživao prema odredbama odvjetničke Tarife važećim u trenutku presuđenja.

11.2 Primjenom odredaba čl. 151. i čl. 155. Zakona o parničnom postupku sud tužitelju nije sve zatražene troškove priznao kao potrebne. Tako sud tužitelju nije priznao kao potreban trošak sastavljanja odgovora na žalbu od 9. kolovoza 2022. (list 328-331), jer taj trošak nije bio potreban za uspjeh tužitelja u sporu. Sud tužitelju nije priznao kao potreban niti trošak sastavljanja podneska od 12. kolovoza 2025. (list 546), jer je sve navedeno u tom podnesku tužitelj mogao unijeti u podnesak kojeg je podnio svega dva dana kasnije 14. kolovoza 2025. (list 547-550). I na koncu, sud tužitelju nije priznao trošak zastupanja na ročištu za objavu presude 15. srpnja 2022. (list 315-317), jer na to ročište punomoćnik tužitelja nije niti pristupio.

Ukupno prema izloženom sud tužitelju nije priznao kao potrebne troškove u ukupnom iznosu od 4.509,20 EUR, pa je za taj iznos zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka pod točkom IV izreke odbijen kao neosnovan, sa zakonskim zateznim kamatama.

11.3 O trošku zastupanja na ročištu za objavu i uručenje presude 16. listopada 2026. sud će odlučiti naknadno posebnim rješenjem, ovisno o tome da li će na to ročište pristupiti punomoćnik tužitelja.

11.4 U preostalom dijelu za iznos od ukupno 42.601,29 EUR zahtjev tužitelja za naknadu troškova postupka u cijelosti je osnovan, pa su u tom iznosu troškovi postupka tužitelju i dosuđeni pod točkom III izreke, sa zakonskim zateznim kamatama. To se odnosi na troškove vještačenja i troškove zastupanja po punomoćniku koji je odvjetnik, obračunatim prema odredbama odvjetničke Tarife, polazeći od vrijednosti predmeta spora.

U Ivanić-Gradu, 16. listopada 2026.

Sudac:
Nenad Tudor

Dokument je elektronički potpisan:
Nenad Tudor

Vrijeme potpisivanja:
16-10-2026
10:06:18

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI
2.5.4.97=#0C1156415448522D3332323834373339343739
OU=Signature
S=Tudor
G=Nenad
CN=Nenad Tudor

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ove presude dopuštena je žalba koja se podnosi žalbenom sudu. Žalba se podnosi putem ovog suda, u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

Broj zapisa: **9-3088e-b8942**

Kontrolni broj: **0b7ab-5562f-a3ad7**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Nenad Tudor, O=OPĆINSKI SUD U VELIKOJ GORICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Velikoj Gorici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.